

برادران کاراما佐وف

فؤدور داستایفسکی

ترجمه صالح حسینی

(ویرایش جدید)

انتشارات ناهید

فهرست

(جلد اول)

صفحه	عنوان
۱۱	به جای مقدمه
۱۵	از نویسنده
۱۹	بخش اول
۲۱	کتاب اول: سرگذشت خانواده فصل اول) فنودور پاولو ویچ کاراما زوف ۲۱؛ فصل دوم) از شر پسر ارشدش خلاص می شود ۲۵؛ فصل سوم) ازدواج دوم و خانواده دوم ۴۴؛ فصل چهارم) پسر سوم، آلیوش ۳۵؛ فصل پنجم) پیران دیر ۲۸
۵۵	کتاب دوم: انجمن ناخوشایند فصل اول) به صوامعه می رسند ۵۵؛ فصل دوم) دلک پیر ۶۱؛ فصل سوم) زنان روستایی مؤمن ۷۱؛ فصل چهارم) بانوی کمایمان ۸۰ فصل پنجم) چنین باد! چنین باد! ۸۹؛ فصل ششم) چرا چنین آدمی زنده است؟ ۱۰۰؛ فصل هفتم) طلبہ بلندپرواز ۱۱۲؛ فصل هشتم) غائله شرم آور ۱۲۳
۱۳۴	کتاب سوم: شهوت پرستان فصل اول) در کلبه خدمتکاران ۱۳۴؛ فصل دوم) لیزاوتای بوگندو ۱۴۰؛ فصل سوم) اعتراف دلی سوزان — به نظم ۱۴۵؛ فصل چهارم) اعتراف دلی سوزان — به حکایت ۱۵۶؛ فصل پنجم) اعتراف دلی سوزان — «پاشنه ها کشیده» ۱۶۵؛ فصل ششم) اسمردیا کاف ۱۷۵؛ فصل

هفتم) مجادله ۱۸۲؛ فصل هشتم) سر براندی ۱۸۸؛ فصل نهم)
شهوت پرستان ۱۹۸؛ فصل دهم) هر دو با هم ۲۰۵؛ فصل یازدهم)
آبرویی دیگر بر باد رفت ۲۱۹

بخش دوم

کتاب چهارم: زخمهاي ناسور

فصل اول) پدر فراپونت ۲۳۱؛ فصل دوم) در خانه پدرش ۲۴۳؛ فصل
سوم) دیدار با پسر مدرسه ايها ۲۴۹؛ فصل چهارم) در خانه خانواده
خواхلاکف ۲۵۵؛ فصل پنجم) سوز دل در اتاق پذيراي ۲۶۲؛ فصل
ششم) سوز دل در كلبه ۲۷۶؛ فصل هفتم) و در هوای آزاد ۲۸۶

کتاب پنجم: با و بر

فصل اول) نامزدي ۲۹۹؛ فصل دوم) اسمرد ياكف با گيتار ۳۱۲؛ فصل
سوم) برادران آشنا می شوند ۳۲۰؛ فصل چهارم) عصيان ۳۳۲؛ فصل
پنجم) مُفتّش اعظم ۳۴۷؛ فصل ششم) تا مدتی آدمی سیار اسرارآمیز
۳۷۲؛ فصل هفتم) «گفتگو با آدمی هوشمند همیشه ارزشمند است»
۳۸۶

کتاب ششم: راهب روسي

فصل اول) پدر زوسیما و زایرانش ۳۹۶؛ فصل دوم) حالات و مقامات
کشیش و راهب متوفی، حضرت زوسیما... ۴۰۱؛ (الف) برادر پدر
zosimia ۴۰۱؛ (ب) اندر کتب مقدس در زندگی پدر زوسیما ۴۰۶
؛ (ج) خاطرات جوانی پدر زوسیما... ۴۱۳؛ (د) میهمان اسرارآمیز ۴۲۲
؛ (ه) راهب روسي ۴۳۸؛ فصل سوم) گفتگوها و اندرزهای پدر زوسیما ۴۳۸؛ (و) راهب روسي
و منزلت احتمالی او ۴۳۸؛ (ز) اندر اربابان و خدمتگزاران... ۴۴۱
؛ (آ) آیا آدمی ۴۴۶؛ (ح) آیا آدمی می تواند درباره همنوعانش حکم کند؟... ۴۵۰؛ (ط) اندر جهنم و آتش
جهنم، اندیشه‌ای عارفانه ۴۵۲

بخش سوم

کتاب هفتم: آليوشا

۴۵۷

۴۵۹

فصل اول) بوی گندیدگی ۴۵۹؛ فصل دوم) لحظه بحرانی ۴۷۴؛ فصل سوم) پیازچه ۴۸۱؛ فصل چهارم) قانای جلیل ۵۰۴

(جلد دوم)

۵۱۷

کتاب هشتم: میتیا

فصل اول) کوزما سامسانف ۵۱۷؛ فصل دوم) لیاگافی ۵۳۰؛ فصل سوم) معادن زر ۵۳۹؛ فصل چهارم) بی خبر ۵۵۴؛ فصل پنجم) تصمیم ناگهانی ۵۶۱؛ فصل ششم) «من هم می آیم!» ۵۸۱؛ فصل هفتم) عاشق حقدار نخستین ۵۹۱؛ فصل هشتم) عالم خلسه ۶۱۳

۶۳۱

کتاب نهم: بازجویی اولیه

فصل اول) آغاز کار اداری پرخوتین ۶۳۱؛ فصل دوم) خبر وحشت‌انگیز ۶۳۹؛ فصل سوم) عذاب‌های روح. عذاب نخست ۶۴۷؛ فصل چهارم) عذاب دوم ۶۵۷؛ فصل پنجم) عذاب سوم ۶۶۶؛ فصل ششم) دادستان میتیا را غافل‌گیر می‌کند ۶۸۰؛ فصل هفتم) به راز بزرگ میتیا در سکوت گوش می‌دهند ۶۹۰؛ فصل هشتم) شهادت شهدو. طفل معصوم ۷۰۴؛ فصل نهم) میتیا را بر می‌دارند می‌برند ۷۱۶

۷۲۱

بخش چهارم

۷۲۳

کتاب دهم: پسریچه‌ها

فصل اول) کولیا کراسوتکین ۷۲۳؛ فصل دوم) بچه‌ها ۷۲۹؛ فصل سوم) پسر مدرسه‌ای ۷۳۶؛ فصل چهارم) سگ گمشده ۷۴۷؛ فصل پنجم) کنار بستر ایلیوشای ۷۵۶؛ فصل ششم) رشد زودرس ۷۷۵؛ فصل هفتم) ایلیوشای ۷۸۴

۷۹۰

کتاب یازدهم: برادر ایوان فیودورو ویج

فصل اول) در خانه گروشنکا ۷۹۰؛ فصل دوم) پای آسیدیده ۸۰۱؛ فصل سوم) شیطانک ۸۱۴؛ فصل چهارم) سرود و راز ۸۲۳؛ فصل پنجم) تو نبودی، تو نبودی! ۸۴۱؛ فصل ششم) نخستین گفتگو با اسمردیاکف ۸۴۸؛ فصل هفتم) دومین دیدار با اسمردیاکف ۸۶۱

فصل هشتم) سومین و آخرین گفتگو با اسمرد یا کف ۸۷۳؛ فصل نهم)
شیطان. بختک ایوان فیودورو ویچ ۸۹۲؛ فصل دهم) «این حرف را او
گفت» ۹۱۶

۹۲۴ کتاب دوازدهم: حکم ناحق

فصل اول) روز واقعه ۹۲۴؛ فصل دوم) شهد خطرناک ۹۳۲؛ فصل
سوم) خبرگان پزشکی و نیم کیلو پسته ۹۴۳؛ فصل چهارم) بخت
به روی میتیا لبخند می‌زند ۹۵۰؛ فصل پنجم) فاجعه ناگهانی ۹۶۱
فصل ششم) نطق دادستان، طرح شخصیت ۹۷۴؛ فصل هفتم) بررسی
تاریخ ۹۸۶؛ فصل هشتم) رساله‌ای درباره اسمرد یا کف ۹۹۲؛ فصل
نهم) علم النفس در منتهای سرعت... ۱۰۰۴؛ فصل دهم) نطق دفاعیه،
برهان دو دم ۱۰۱۷؛ فصل یازدهم) پولی در کار نبود. سرقتنی در کار
نبود ۱۰۲۲؛ فصل دوازدهم) و قتلی هم در کار نبود ۱۰۳۰؛ فصل
سیزدهم) رهزن اندیشه ۱۰۳۹؛ فصل چهاردهم) روستاییان محکم
می‌ایستند ۱۰۴۹

۱۰۵۹ سرانجام

فصل اول) نقشه برای نجات میتیا ۱۰۵۹؛ فصل دوم) لحظه‌ای دروغ راست
می‌شود ۱۰۶۵؛ فصل سوم) مراسم خاکسپاری ایلیو شچکا. خطبه در کنار سنگ
۱۰۷۵

۱۰۸۷ یادداشت مترجم

به جای مقدمه

این راه را نهایت صورت کجا توان بست
کش صد هزار منزل بیش است در بدایت

بیش از بیست سال است که سالک راه ترجمه‌ام و همچنان اندر خم یک کوچه‌ام —
یعنی اندکی توفیق و بیشترینه‌اش خرم‌منی از حسرت‌هایی که آتش آن خاموش نمی‌شود.
و همین آتش است که سبب می‌شود به رغم ناکامی و ناکامیها بازناییستم و اگر هم گاهی
شاراره‌اش کم می‌شود برگردم به ترجمه‌های گذشته و بخش‌هایی را که اکنون دیگر
نمی‌پسندم یا پر از عیب و خلل می‌بینم دوباره ترجمه کنم. حاصل اینکه از ترجمه‌های
دههٔ شصت، سه ترجمۀ دیگر را هم بازبینی کرده‌ام — آخرین وسوسه، لرد جیم، خشم و
هیاهو. مقدمه‌هم نوشته‌ام جز برخشم و هیاهو، که خود حدیث دیگری دارد و بماند تا
وقتی دیگر.

از بازبینی و ویرایش و پیرایش برادران کارآمازووف چه بگوییم که در این مختصر
نمی‌گنجد. حدیث رنج و زحمت شب‌انروزی این کار نیز هم. همینقدر چند جمله و
عبارت را از چاپهای قبلی می‌آورم و صورت جدید را نیز بلافاصله پس از هر جمله یا
عبارةت، داخل کروشه نقل می‌کنم.

— حالا آمده‌ام تا جانم رادر پیشگاه تو بنهم.

[حالا آمده‌ام دریچه دلم را پیش تو باز کنم.]

— در ظهور دوم مسیح.

[هنگام ظهور حضرت.]

— پیراهن کثیف ما را در جلوت نمی‌شوید.

[طشت ما را از بام نمی‌اندازد.]

از نویسنده

با پرداختن به زندگینامه قهرمان رمانم، آلکسی فیودوروویچ کارامازوف، خودم را تا اندازه‌ای بلا تکلیف می‌یابم. به این معنی که هرچند آلکسی فیودوروویچ را قهرمان می‌نامم، می‌دانم که به هیچ روی آدم بزرگی نیست، و از این رو پرسش‌های ناگزیری از این دست را پیش‌بینی می‌کنم: «جناب آلکسی فیودوروویچ را به سبب چه خصلت بر جسته‌ای به قهرمانی رمانت برگزیده‌ای؟ چه کار شایانی کرده است؟ به چه، و نزد که، شهرت دارد؟ چرا من خواننده وقتی را با پرداختن به واقعیات زندگی او تلف کنم؟» پرسش آخری از همه گرانبارتر است، چون جوابی جز این ندارم که «شاید از خود رمان به آن پی ببری». خوب، گیرم که رمان را بخوانی و پی نبری و بنابراین موافق نباشی که آلکسی فیودوروویچ خصلت بر جسته‌ای دارد؟ این را می‌گوییم چون از بد حادثه پیش‌بینی اش می‌کنم. او نزد من خصلت بر جسته‌ای دارد، اما قویاً تردید دارم که آیا در اثبات این نکته به خواننده موفق خواهم شد یا نه. واقع اینکه، اگر اجازه بفرمایید، او آدم اول رمان است، اما مبهم و تعریف ناشده. و به راستی، در روزگارانی چون روزگار ما توقع صراحة از آدمیان غریب است. به جرئت می‌توانم بگوییم که یک چیز تا اندازه‌ای مسلم است: این آدم آدمی

کتاب اول

سرگذشت خانواده

فصل اول

فیودور پاولوویچ کارامازوف

آلکسی فیودوروویچ کارامازوف سومین پسر فیودور پاولوویچ کارامازوف از زمینداران شهرستان ما – بود. این زمیندار که در دوران خودش سرشناس بود، هنوز هم که هنوز است یادش را زنده نگه داشته‌ایم و دلیلش نیز مرگ مصیبت‌بار و اسرارآمیز اوست که سیزده سال پیش روی داد و در جای خود به آن خواهم پرداخت. در حال، همین قدر می‌گوییم که این، به قول ما، زمیندار – که تو بگو یک روز از عمرش را هم در ملک خودش به سر نبرده بود – آدم عجیبی بود، متنه امثال و اقران آدمهای مهمل و شریر و در عین حال سفیهی چون او فراوان است. اما او از آن سفیهانی بود که سخت هوای کار و بار خودشان را دارند و، از قرار معلوم، شور چیز دیگری را نمی‌زنند. به عنوان نمونه، فیودور پاولوویچ از صفر شروع کرده بود؛ کوچکتر از ملکش، ملکی پیدانمی‌شد؛ بر سفره دیگران می‌نشست و مثل کنه خود را به آنان می‌چسباند؛ وقتی هم که مرد صاحب صد هزار روبل پول نقد بود. در عین حال، در تمام آن شهرستان به سفاهت او نبود که نبود. آنچه او داشت، حمامت نبود – اکثر این جور آدمها زرنگ و باهوش‌اند – بلکه سفاهت بود و بس و به سر زمین آبا و اجدادی هم مربوط می‌شد. او دوبار ازدواج کرده، و صاحب سه پسر شده بود: پسر بزرگ‌تر، دمیتری، از